

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac
planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus,
abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem
calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...**

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

Pio Ac Stvdioso Lectori Salvtem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

PIO AC STUDIO SO LECTORI SALVTEM.

In noua fert animus, lector Christiane, mutatas ostendere formas, hoc est, quomodo aum
rum sit mutatum in scoriam, & quantum distent æra lupinis, enarrare. Dedit enim deus
palam facere prophetis suis, tam in veteri q[uod] nouo testamento, quæ oportet fieri cito, &
qua futuris sunt ventura temporibus. Verum quum haec omnia in subsequentibus pri-
mis aliquot capitulo satis copiose declarantur, non est hic verbis multis opus. Vera etenim
sapientia est & scientiarum omnium scientia, declinare virtutem & amplexari virtutes. Quu[m] igitur
subsequens opus, per vnu[m] (neficio quem) doctissimum tamen atq[ue] optimum veritatis professoris sit
collectum, fortuito casu in manus meas deuenisset, illud legi atq[ue] relegi, & postq[ue] placuit, ad bo-
nos omnium salutem imprimi feci. Nam ad recte beatemq[ue] viuendum nihil accommodatus (vt
statim dixi) reperi potest, q[uod] ea noscere, quibus virtutes animus amplexatur, ac virtutem decli-
nat, quæ nimur liber hic noster luculentissime enodat atq[ue] absolutus. Eapropter authoris
Author. Petrus libri est.
feste Gelegeney in Bi.
Historia sua. Iacob
Rerum Chronologicarum
Affrancanus Sal
Birecens.
Ignotus (quavis superstes adhuc & verus dei cultor) fertili ac floriero sacrae scripturæ agro
perlustrato, Iurium proinde & diuersorum scribentiū solidissimis sententijs trutinatis, & in vnu[m]
coaceruatis, nō in scyropo nodu[m] querere, sed legentiū vtilitati consulere volēs, hoc idē opus
adidit, ac Onus Ecclesiae non inconsulto nuncupauit. Onus ecclesiae, immo totius mundi, non
(vt apud Euagelicum illum vatem Elsiam in multis sui vaticinij capitibus) onus Babylonis,
onus Moab, onus Damasci, onus Aegypti, onus deserti maris, onus Duma, onus in Arabia,
onus vallis visionis, onus Tyri, onus iuriscentorum Austri, sed Onus Ecclesiae, sub gloriofissi-
mo Austriæ archigenearcha Carolo Romanoru[m] Augusto (quo futuræ, ac prope intitatæ deso-
latae ecclesiae calamitatæ nemo ignoraret) Christigenis patefecit. ¶ Accipe ergo candidissi-
me lector hoc opus in multiparios vita Christianæ, pariter & omnium statuum Christico
larum abusus & editu[m], orthodoxæ ecclesiæ, adeo vtile, vt ausim assuerare, nihil emersisse defe-
ctibilitatis humano generi aut posse nouiter emergere, quod mediusfidius non possit ex his
qua in eo continentur (si profundè perscrutentur) explodi omnino & labefactari. Sunt enim
congesta in eo sacræ scripturæ efficacissima testimonia, quibus veluti armis expeditissimis
pro vita Christianæ instauratione, simul & componendis moribus vti possis. Hunc itaq[ue] li-
brum tam salubrem, in .70. capitula instar .70. palmarum in deserto Helim, & D. CCC.
LXXXIII. §. ad similitudinem ramorum distinctum, cum multorum (vt sic dicam) quo-
rum annotatione & remissionem cumulo copioso, quibus author instar horti iucundissimi
& editionem hanc exornauit, ac veluti solidissimis basibus fortificauit, tibi trado, o lector Christi-
iane, nec quippiā de meis insertum scias, paucis aliquot demptis signaturis in mægine p[ro] me
adactis, quibus diuersæ in hoc opere sacratissimo contenta sententiae, latius alibi visenda
extenduntur. ¶ Cæterū non te moueat lector, authorem ipsum suum nomen obticuisse, quia
quum omnes, hoc est, tam laicos q[uod] ecclesiasticos redarguant, & nemini, cuiuscunq[ue] etiam sta-
tus sit aut conditionis, parcat, veritus fortassis est, se apud reos (nemo enim se vltro in pe-
riculum præcipitare debet) modicam gratiam habiturum. Quia vt est apud Therentiū: Ve-
ritas odium parit. Et quid (obsecro) tibi proderit authoris nomen, quum nihil ex se loqua-
tur, sed omnia scripturis probet? Vide ergo quid hic dicatur & non quis dicat. Oportet enim
non modo temporum, verum etiam rerum atq[ue] hominum habere rationem. Postremo au-
tem hoc vnu[m] te admonitu[m] velim, vix ab ullo mortalium, q[uod]libet etiam eruditio facile perpedi
posse, quanta sit huius libri vtilitas, nisi attentiōri illum cura quispiam legerit ac relegerit. Ve-
ritas enim ipsa (qua iusto semper triumphat iudice) e celo eundem in terras deieciisse hoc
tempore videtur, vt malisabus procul ab ecclesia dei & à tota republica Christiana,
sapienter, moderat[ur] ac pie reiectis, feliciter haec eadem ac bene, hoc est in vero dei amo-
re & charitate proximi non facta à superioribus nostris gubernetur. Vale lector Christiane.
Anno domini M. D. XXXI.